

Yarasanın Gece Yarısı Postası

Ebru Mina TOMURCUK

Yarasanın Gece Yarısı Postası

Ebru Mina TOMURCUK

Güneş tepelerin ardında batarken, orman esner ve gerinir. İşte o zaman Pip adlı yarasa uyanır. Çok küçüktür, yumuşak kömür grisi tüyleri, yuvarlak kadife kulakları ve karanlıkta parlayan kocaman kehribar gözleri vardır. Minik taraklı kanatlarında hafif mavi bir parıltı vardır. Pirinç tokalı hardal sarısı çantasını kapar ve gülümser. "Gece yarısı postasını dağıtma zamanı!" diye ciyaklar.

Pip karanlık gökyüzünde uçar, çantası mektuplarla doludur. Ağaçların arasından süzülür ve uykulu göletlerin üzerinden geçer. Baykuşlar göz kırpar, fareler dışarı bakar ve ateş böcekleri yolunu aydınlatır. Çantasındaki her mektubun bir adı vardır: "Olive için," "Rusty için," "Hazel için." Her birinin nereye gideceğini tam olarak bilir. Mektup dağıtmak, en soğuk gecede bile Pip'in içini ısıtır.

Gece yarısı, Pip gece postasının beklediği eski meşe kütüğüne konar. Minik patileriyle mektupları ayıklar. Bir zarf farklıdır. Üzerinde isim yok, adres yok, sadece köşesinde küçük bir kurutulmuş çiçek vardır. Pip'in kehribar gözleri kocaman açılır. "Bu kimin için?" diye fısıldar. Sahibini bulmalı, ama nasıl?

Pip gizemli mektubu çantasına koyar ve baykuş Olive'in ağacına uçar. Olive uzun ve yuvarlaktır, kahverengi tüyleri ve küçük gözlüklerinin arkasında büyük altın gözleri vardır. Yosun yeşili şalı sıcacıktır. "Olive," der Pip, "bunu okumama yardım eder misin?" Olive el yazısına bakar. "Harfler kıvrımlı ve düzgün," diye öter. "Bu Hazel'in yazısına benziyor. Kurutulmuş çiçekleri sever."

Pip Olive'e teşekkür eder ve uçup gider. Ama emin olması gerekir. Aşağıda yürüyen tilki Rusty'yi fark eder, kırmızı boyun bağı parlak ve küçük feneri sallanıyordur. "Rusty!" diye seslenir. "Bu mektubu koklayabilir misin?" Rusty beyaz uçlu kuyruğunu sallar. Keskin burnuyla zarfı koklar. "Meyve ve leylak kokuyor," der. "Hazel'in atkısı leylak rengi! Beni takip et!"

Rusty feneri parlayarak Pip'i kıvrımlı ormanın içinden geçirir. Eğrelti otları, mantarlar ve şırıldayan bir dereyi geçerler. Pip'in kanatları yorulur ama uçmaya devam eder. "Neredeyse geldik!" diye havlar Rusty. "Hazel meyve bahçesinin yakınında yaşıyor." Pip'in içinde bir umut kıpırtısı belirir. Mektup sonunda yerini bulabilir.

Meyve bahçesine varırlar ama Hazel orada değildir. Rusty etrafı koklar. "Gölette olabilir," der. "Ayı izlemeyi sever." Pip'in kulakları seğirir. "Hadi gidelim!" Yol boyunca acele ederler, mektup Pip'in çantasında güvendedir. Gece sessizdir ve yıldızlar dostça parıldar.

Gölette kirpi Hazel'i bulurlar. Küçük ve yuvarlaktır, yumuşak kahverengi dikenleri ve leylak rengi atkısı vardır. Meyve sepeti yanında durur. "Hazel!" diye seslenir Pip. Hazel utangaç bir şekilde başını kaldırır. "Bir mektup mu kaybettin?" diye sorar Pip. Hazel'in küçük kara gözleri kocaman açılır. "Ah! Büyükanneme yazıyordum ama adını yazmayı unuttum!"

Pip kurutulmuş çiçekli mektubu gösterir. Hazel başını sallar. "Bu benim! Çiçek bahçemden." İç çeker. "Ama büyükannemin yuvasını nasıl bulacağımı bilmiyorum. Çok uzakta." Pip gülümser. "Endişelenme. Birlikte teslim ederiz." Rusty başını sallar. "Yolu ben gösteririm!" Bir arkadaş ekibi olarak yola çıkarlar.

Büyükannenin yuvasına giden yol uzun ve karanlıktır. Rusty'nin feneri titrer ve Pip'in kanatları ağırlaşır. Ama yola devam ederler. Hazel mektubu sıkıca tutar. "Bana yardım ettiğin için teşekkürler," diye fısıldar. Pip, "Arkadaşlar böyle yapar," der. Uzun otların ve uyuklu çiçeklerin yanından geçerler. Sonunda Rusty durur. "İşte! Yosunlu kapısı olan yuva."

Pip yosunlu kapıyı nazıkçe çalar. Yaşlı bir kirpi kapıyı açar, gözleri sevecendir. "Benim için bir mektup mu?" diye sorar. Hazel öne çıkar. "Adını unuttum büyükanne. Ama Pip buldu!" Büyükanne Hazel'e sarılır. "Ne kadar düşünceli bir mektup!" Yüksek sesle okur ve herkes gülümser. Pip'in kalbi dolar. Gece yarısı postası hiç bu kadar özel hissettirmemişti.

Dönüş yolunda Pip'in arkadaşları tezahürat yapar. "Başardın!" der onlara katılan Olive. Rusty havlar ve Hazel kıkırdar. Pip'in minik taraklı kanatları sevinçle çırpınır. Güvenilir olmanın ve başkalarına yardım etmenin dostları bir arada tuttuğunu öğrenir. Her gün batımında, yeniden mesaj taşımaya hazırdır, çünkü bir mektubun ne kadar önemli olabileceğini bilir.

Eski meşe kütüğüne dönen Pip, ertesi gece için çantasını düzenler. İsimsiz mektubu düşünür ve gülümser. Nezaket ve zekâsıyla sahibini bulmuş ve güvenle teslim etmiştir. Arkadaşları iyi geceler diler. "Yarın görüşürüz!" diye seslenirler. Pip ciyaklar, "Hazır olacağım!" Yıldızlar yukarıda parıldar ve orman sakinleşir.

Pip sıcak mağarasına uçar. Çantasını küçük bir çengelliğe asar. Uyumadan önce, teslim edeceği tüm mektupları düşünür. Her biri bir mesaj, bir gülümseme, birinin kalbinden bir parça taşır. Gece yarısı ulakı olmak dünyanın en güzel işidir. Kehribar gözlerini kapatır ve kanatlar ile kelimelerin rüyasını görür.

Ertesi akşam, güneş batarken Pip uyanır. Taraklı kanatlarını gerer ve çantasını kapar. Dışarıda Olive, Rusty ve Hazel merhaba demek için bekler. "Bize mektup var mı?" diye sorar Rusty. Pip güler. "Belki!" Teslim ettiği her mektubun arkadaşları birbirine yaklaştırdığını bilir. Ve bu en büyük teslimattır.

Ve böylece, her gece yarısı, yarasa Pip karanlık gökyüzünde uçar, hardal sarısı çantası mektuplarla doludur. Küçüktür ama güvenilirdir ve arkadaşları onu bu yüzden sever. Kocaman kehribar gözlü küçük bir yarasa görürseniz, el sallayın. Belki size bir mektup taşıyordur. Ve unutmayın: nazık bir teslimat birinin bütün gecesini aydınlatabilir.